

Südantpuudutav noorteromaan

Kirjastus: Pegasus

Ilmumisaasta: 2013

„Süü on tähtedel“ on kirjutanud John Green, kes on Ameerika Ühendriikide kirjanik. Ta sai inspiratsiooni selle raamatu kirjutamiseks, töötades Chicago lastehaiglas. John Greeni raamatud on üle maailma hinnatud, need troonivad mitmete edetabelite tippudes. Eesti keelde John Greeni raamatuid rohkem tõlgitud ei ole, kuid tema ingliskeelsetest raamatutest on populaarsed veel „Looking for Alaska“, „Paper Towns“ ja „An Abundance of Katherines“. „Süü on tähtedel“ ilmus 2012. aastal ning on New York Times'i edetabelis püsinud alates raamatu ilmumisest saati, eesti keelde tõlgiti raamat 2013. aastal.

Raamat räägib 16-aastasest Hazelist, kes põeb kilpnäärmevähki. Tema ema sunnib teda käima vähihaigete tugirühmas, kuigi Hazel seal tegelikult käia ei taha, kuid ühel päeval kohtub Hazel tugirühmas kelmika Augustusega. Augustus on 17-aastane noormees, kes on vähi tõttu kaotanud ühe oma jala. Nende ühiseks kiindumusobjektiks saab Peter Van Houteni raamat „Ilmotsatu kannatus“. Koos Augustusega õpib Hazel hindama seda üürikest aega, mida saavad nad koos veeta, olles armunud.

Suur plusspunkt selle raamatu juures on autori külluslik keelekasutus. Raamatus on hulgaliselt metafoore, mis panevad lugeja mõtlema. „*Mille vastu ma lähen? Oma vähi. Ja mis on minu vähk? Minu vähk olengi mina ise. Kasvajad on tehtud minust. Nad on tehtud minust sama kindlalt, nagu minu aju ja mu süda on tehtud minust. See on kodusõda, Hazel Grace, kus võitja on ette määratud.*“ Autor mängib lugejate tunnetega – raamatut lugedes saab tunda kurbust, rõõmu, kaasatundlikkust. John Green oskab panna jutu lugeja silme ees elama.

„Süü on tähtedel“ miinuseks võib olla selle peateema – vähk. Ilmselt teab iga raamatusõber, et vähiteemalisi raamatuid on lõpmata palju. Algul oli ka minul kahtlus, et raamat ei täida minu ootusi, kuna teema on teada-tuntud. Kas tegemist on järjekordse romaaniga, mille peateemaks on vähk ning raamat on täis depressiooni ning surma? Jah, raamat räägib küll vähki põdevatest teismelistest, kuid autor on kirjutanud raamatu nii, et vähk jääb pigem kõrvale, peamiseks saab hoopis mõte, et vähki põdevad inimesed on ju täpselt samuti inimesed nagu meie. Raamat kirjeldab rasket teemat helgemalt ja kergemalt, kui algul ootasin. Nemad ei valinud endale vähki, vähk valis neid, kuid olenemata sellest on nad inimesed, kes tahavad oma elust võtta viimast.

„Süü on tähtedel“ sobib minu arvates kõigile. Kuigi tegemist on noorteromaaniga, peab ütlema, et selles raamatus on mõtlemisainet kõigile. Vähk võib tabada kõiki, me ei saa valida, kas me haigestume sellesse või mitte. Raamat paneb mõtlema, kuidas käituda olukorras, kui keegi on raskelt haige – olgu selleks mõni lähedane, tuttav või hoopis mina ise. Kuidas elada edasi, kuidas käituda?

See raamat oli minu jaoks kohutavalt hea lugemiselamus, raamat tundus algul väga kurb, kuna juba teema on selline. „Süü on tähtedel“ on vaimustavalt kirjutatud ning kuigi raamatu teema võib tunduda juba ammendununa, suudab autor lisada sellesse värskust ning vaatepildi teise nurga alt. Soovitan seda kõigile, kes vaevuvad süvenema tõsistesse teemadesse ning loodan, et teie lugemiselamus saab olema samaväärne kui minu oma.

Marta Napa

Mart Reiniku Kool, 8.klass

õp. Silja Russak

Ulakass 2014